

РЕШЕНИЕ

№ 4989

гр. София, 25.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 08.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2667** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. К. Т., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], жк С. ,[жилищен адрес] решение № 2153-21-21/05,02,2020год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата му против разпореждане № [ЕГН]/246/27,09,2019год на длъжностно лице по „ПО”. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява и представлява.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на ТП на НОИ-С. град чрез представител по пълномощие –юрк.М. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли.

Административен Съд С. – град, 3 отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От административната преписка се установява, че със заявление № 2113-21-2047/14,03,2019г Р. Т. е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/, като е представил всички необходими документи. С разпореждане № [ЕГН]/246 от 27,09,2019г на длъжностно лице по ПО е отказано отпускането на исканата пенсия с мотив, че периодът от 20.09.1992 до 07.10.1993 и от

01.05.1994 до 31.12.1996г в осигурителя Предприятие за ремонт и строителство клон Л. не е доказано да е трудов и осигурителен стаж на оспорващия. По същество органа по ПО е приел осигурителен стаж от 9 м и 2 дни от първа категория, 10 год 09 мес и 16 дни от втора категория труд и 21 год 02 мес и 07 дни трета категория и общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд от 35 год 11 мес и 24 дни, който на осн. Чл.69б ал.2 от КСО не е достатъчен ,за да се отпусне пенсия на Т. за осигурителен стаж и възраст поради липсата на 15 тодини стаж от втора категория и поради недостатъчен сбор до 100 т от стаж и възраст. С жалба вх.№ 1012-21-1956/01.11.2019г Т. оспорил разпореждането пред Директора на ТП на НОИ С. град, като допълнително представил УП-3 от предприятието и заповед за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие/ стр.93,94/.

С решение № 2153-21-21/05,02,2020г Директорът на ТП на НОИ-С. град отхвърлил жалбата му на посоченото основание.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 14,02,2020. Жалбата е подадена чрез административния орган на 27.02.2020 г./стр.4/, т.е. в 14-дневния срок преклузивен срок по чл. 118 от КСО. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

В рамките на административното производство била извършена повторна проверка на осигурителния стаж на жалбоподателя. Според административния орган след като трудовият стаж на Т. в Предприятие за ремонт и строителство- клон Л. бил вписан в астр.24,25 от трудовата книжка, които били предназначени за вписване на платения годишен отпуск било недопустимо и следвало да се издаде продължение на трудовата книжка. Отделно от това двата периода били вписани с наименование на предприятието-Предприятие за ремонт и строителство, а били подпечатани с печата на клона в Л.- т.е. според органа било налице несответствие между посочения работодател и печата на клона. Според органа и вторият период до 31.12.1996г бил оформен неправилно, тъй като положените подписи на ръководител и главен счетоводител в представените УП-30 № 140/31.12.1996г и Заповед № 102/31.12.1996г били различни, което било и индиция за разколебаване на доказателствената им сила. Досежно образец УП-30 № 140/31.12.1996г органът счита, че същото не е на оригинална ,а на едностранно принтирана бланка, което било необичайно за 1996г и в него не били посочени къде се намират документите, въз основа на които е издаден. Отделно от това досежно заповедта №102/31.12.1996г в нея неправилно било разпоредено изплащането на обезщетение по чл.222 ал.3 от КТ, който към онзи момент бил неотносим. Досежно представения стаж в ПРС-клон Л. органът отчита и обстоятелството, че в изпратените от Столичен автотранспорт клон 3. и Карат-С АД описи на трудовия стаж ,подобен при работодател ПРС-клон Л. липсвал. С придружително писмо от 23.01.2020г в ТП на НОИ С. град бил получен ООА образец УП-3/5506-09-224-1/23.01.2020г на ТП на НОИ- К. ,според който данни за жалбоподателя са открити за месец декември 1996 в приетите разплащателни ведомости на Чистота С., звено изпълнителен персонал-шофьори без посочена

длъжност на пълно работно време. Това според органа изключвало възможността Т. да е работил на пълно работно време и в Предприятието за ремонт и строителство- клон Л.

От изложените обстоятелства спорът в настоящето производство е съсредоточен относно факта на съществуването на осигурителен стаж при работодателя Предприятие за ремонт и строителство –клон С..

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно [чл. 40, ал. 1 от НПОС](#) осигурителният стаж се установява с данните по [чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО](#), с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. Според третата алинея на същия текст, документите по ал. 1 се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд.

В тежест на лицето, което иска да установи че е работило при условията на втора категория труд, е да представи екземпляри от документи от категорията на посочените и които имат доказателствена стойност по [чл. 40, ал. 3 НПОС](#).

От страна на жалбоподателя освен наличието на копие от трудовата книжка, допълнително са представени и УП-30 № 140/31.12.1996г и Заповед № 102/31.12.1996г. Късното представяне на тези два документа- едва с жалбата пред Директора на ТП на НОИ С. град не би могло да се тълкува във вреда на лицето и да разколебава доказателствената им стойност. В жалбата пред съда Т. е посочил и лицата, които са подписали тези документи- Д. С. ръководител, В. М. главен счетоводител и Ал.Л.- личен състав. Органът по осигуряването и горестоящият административен орган нямат квалификацията на вещо лице графолог, а и по закон подобен вид преценка без назначаване на експертиза е недопустима, подобна преценка не би могъл да има и съда, без да провери с наличието на специални знания дали подписите под процесните документи се различават. Отделно от изложеното къде е вписан в трудовата книжка въпросният трудов стаж и дали това е правилното място е въпрос, който следва да се провери от органа по осигуряването по реда на чл.35 и 36 от АПК. Действително в регистъра на осигурените лица, в който е извършена подона проверка такъв запис липсва, както и липсва подобен вид записване в описа на трудовия стаж на Т. при Столичен Автотранспорт ЕАД клон 3. и в Карат-С АД. За да се удостовери обаче наличието на подобен вид стаж, при представени документи, които обвързват органа с изявленията на лицата, които са документирани в тях, то следва на първо място да се извърши проверка при самия работодател за наличието на ведомости и други разходооправдателни документи по смисъла на чл.40 ал.3 от НПОС, както и за налични документи от трудовото досие на Р. Т. в Предприятието за ремонт и строителство, което очевидно е било общинско предприятие и данни за лицата, работещи в него би могло да се изискат от съответната община. В рамките на проверката би могло да се изискат и данни от и за лицата, посочени в жалбата като ръководен административен персонал на ПРС-Клон Л. за да се провери и истинността на положените подписи, ако органът не е в състояние да назначи графологическа експертиза. Също така досежно доводът за разминаването в записите на трудовата книжка на предприятието работодател и положените печати за клон в Л. следва да се отбележи безспорното правно положение, че клонът е неправосубектен и право да се извършват правни действия има юридическото лице, което е създадо свой клон. Това разбира се при оформянето на трудовите правоотношения следва да се установи чрез проверка в

предприятието,каквато не е извършвана в рамките на административното производство,за разлика от проверките,които са извършвани при всички останали работодатели на Т..По отношение на последният аргумент,обосновал извода на органа за липса на доказаване на стажа в ПРС- клон Л. на жалбоподателя,а именно че с придружително писмо от 23.01.2020г в ТП на НОИ С. град бил получен ООА образец УП-3/5506-09-224-1/23.01.2020г на ТП на НОИ- К. ,според който данни за жалбоподателя са открити за месец декември 1996 в приетите разплащателни ведомости на Чистота С.,звено изпълнителен персонал-шофьори без посочена длъжност на пълно работно време/стр.135,136/,следва да се посочи,че за м. 12.1996г има отразен един ден отработен и 13 дни самоотлъчки,посочена е заповедта за назначаване от 09.12.1996г без крайна дата на трудовото правоотношение,което кореспондира със заявеното в жалбата ,че във връзка със зимното почистване на С. Т. бил изпратен в помощ на Чистота С. АД в командировка и работил в помещ цял месец.Проверката на посочените по горе факти в твърдения като работодател Предприятие за ремонт и строителство клон Л.,в това число и в Чистота С. АД/досежно посочения като номер и дата заповед/ биха могли да установят със сигурност дали има дублиране на трудовия стаж на Т. за този период при двама осигурители,и по този начин да разколебаят доказателствената сила на представените от него писмени документи.

Ето защо и оспореният административен акт е постановен при нарушение на административно производствените правила, поради което следва да се отмени и административната преписка да се върне на органа по ПО за извършване на допълнителни проверки по реда на чл.35 и 36 АПК за изясняване на осигурителните права на Т. в Предприятието за ремонт и строителство клон Л. при спазване на указанията,дадени в мотивите на настоящето решение. .

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, 3 отделение, 13 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Р. К. Т.,ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], жк С. ,[жилищен адрес] решение № 2153-21-21/05,02,2020год на Директора на ТП на НОИ-С. град,с което е отхвърлена жалбата му против разпореждане № [ЕГН]/246/27,09,2019год на длъжностно лице по „ПО”.

ВРЪЩА административната преписка на длъжностно лице по „ПО” за ново произнасяне съгласно указанията,дадени в настоящето решение по тълкуването на закона.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: